

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt - kr.
Félévre 5 - - -
Negyedévre 2 - 50 -
Egy órára 1 - - -
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hetes péntek sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alk. szerint jutányos áron nyelnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatástól 30 kr.

Kormányválság Romániában.

Debreczen, okt. 16.

A Balkán felől újra vészes hírek szele fuval felénk.

Nem elég, hogy már hetek óta tartja lázas izgatottságban Európa közvéleményét az u. n. örmény-kérdés, a dolgok eddig is igen megbomlott rendjét még inkább összekuszálni készül Románia, a melynek belügyi felette zavarosak és aggasztók.

Tegnap lapunk táviratai között megtalálja az olvasó a Catargiu kormány lemondásáról érkezett hírt.

Egyszerű, száraz, szűkszavú, keveset mondó távirat az, a mely a legártatlanabb és legközönyösebb hangon mondja el, hogy *Károly* király nem fogadta el Catargiu miniszterelnöknek a kamara felosztására vonatkozó előterjesztéseit, s e miatt a kormány beadta lemondását.

Első pillantásra ez a dolog úgy látszik, mintha semmi különösebb jelentőséggel nem bírna; egyszerű belügyi krízis, a melynek mielőbbi megoldása csupán magát Romániát érdekli, de nemzetközi jelentősége egyáltalában nincsen.

Ez azonban csak látszat.

Románia a Balkán félsziget népei között ránk magyarokra nézve a legveszedelmesebb jelentőségű s a belsejében dúló viszályok, még ha csak házi perpatvar színében tűnnek is föl, ránk magyarokra nézve egyáltalában nem lehetnek közömbösök.

Nem fogadhatjuk tehát közömbös válvonogatással a most bekövetkezett kormányválságot sem, sőt annak miként leendő megoldásába — meggyőződésünk szerint — külügyi kormányunknak minden tőle kitelhető s a nemzetközi tisztesség és a lépjog elveivel megegyező eszközzel bele kell folynia.

Fölösleges dolognak tartanók a magyar közvélemény figyelmét ráterelni arra a mindnyájunk előtt teljes frissességében ismeretes tényre, hogy a belügyi állapotunk, egyik legégetőbb sebe, a magyarországi román kérdés, a maga tápláló kórananyagát kezdettől fogva Romániából kapta. Romániából, még pedig igen sokszor a hivatalos körök részéről is.

Az újabb időben némi látszólagos javulás állott be a román hivatalos köröknek hozzánk való korábbi viszonyában. Ugy értesülünk, sőt magunk is úgy láttuk, hogy *Károly* király uralkodói bölcsességének sikerült nemzeti vezér-férfiait meggyőzni annak az ábrándnak a képtelen voltáról, — a mely egész Erdély, sőt Magyarország tisztántuli megyéinek is elfoglalásával egy egységes

Dákrománia megalapításáról álmodozott.

Mi legalább ezt véltük kiolvasni a folyó évi ischli találkozások után a lapokba kiszivárgott hírekből, melyek ritka egy értelműséggel constatálták: hogy *Károly* román király nemzete nevében csatlakozott a középeurópai hármasszövetséghez s királyunknak garanciákat nyújtott arra is, hogy a román irridentának hazánk integritása ellen folytatott izgatásait erélyes eszközökkel fogja teljesen elfojtani.

Azóta csakugyan úgy véltük látni, hogy a román tulzók ereje megcsappant, hogy a brüsszeli interparlamentáris congresszuson szenvedett csufos kudarcuk után otthon, Romániában is hanyatlóra hajlott befolyásuk napja. Itt minálunk pedig a királyi kegyelem, a mely az elítélt román izgatónak adta vissza szabadságukat, ez a kegyelem mérte rájuk a legkegyetlenebb csapást.

Nos, mi azokat a garanciákat feltűnk most leginkább.

Ránk nézve Románia belügyi meglehetősen közömbösek minden más vonatkozásukban, de ebben az egyben, az irridenta fenn- vagy fenn nem maradásának kérdésében nem lehetünk közömbösök.

A Catargiu kormány alatt enyhült némileg Romániához való viszonyunk. Nem szeretnők tehát, sőt a legborzasztóbbnak tartanók, ha a régi éles viszálykodásoknak csak imént elfojtott tüze, a most feltámadt szél fuvalmától új életre gerjedne.

Ez az aggodalmunk készlet arra, hogy külügyi kormányunk romániai képviselőjét éber vigyázatra kérjük és intjük, hogy hazánknak, nemzetünknek ezek a vitalis érdekei — mint a multban már annyiszor történt — hivatalos képviselőtünk lanyhasága, közömbössége folytán újból vereséget ne szenvedjenek, sőt a mennyiben lehetséges, mostanvalamennyire javult szomszédi viszonyunk még őszintébb barátságga fokozódjék.

Grotius.

A király a művészetért. Ő felsége a király *Bánff* előterjesztésére zágrábi utazása alkalmával a zágrábi nemzeti színház részére tízezer forintnyi állandó évi segélyt biztosított. Ugyanakkor megengedte, hogy udvartartása javadalmazásának művészeti célokra szánt részéből a nevét viselő kolozsvári egyetem szokásos diszjelveinek, a rektori és dékáni nyakláncoknak, a pedellusi díszbotoknak újból való beszerzésére ötezer forintot s a millenium alkalmából hirdendő zenei pályadíjakra, és pedig: egy operának, egy szimfó-

niának, egy uvertürnek egy magyar rapszódinának, egy vonós négyesnek, egy szonátának és egy műdalnak jutalmazására királydíjak címén szintén ötezer forintot fizessenek ki.

A bratkovezei huszárok ügye.

Jól értesült katonai körökben a bratkovezei huszárok ügyéről beszélnek, hogy *Galgóczi* altábornagy a huszárokról hozott ítéletet átadta *Szeracsin* altábornagynak, a 10-ik hadtest ugynevezett „Gerichtsrecht” elnökének, kinek saját belátása szerint joga van a hozott ítéleten enyhíteni vagy súlyosbitani. Miután sajnos, ez utóbbi következett be, a szegény huszárokról hozott ítéletet a bécsi „Oberster Gericht”-hez terjesztették fel, mely e hó 12-én szombaton tartott ülést *Watteck* altábornagy, mint a legfőbb katonai ítélőszék bírja elnöklése alatt. Az ítélőbizottság, miután tömeges halálos ítéletről van szó, az ugynevezett „General-Auditor” testületet hívta egybe és pedig *Lenne* Körpert és *Jauger* vezérőrnagy hadbírókat, a kikhez behívták Bécs helyőrségi tábornokai közül *Hoffmeister* és *Schmedes* vezérőrnagybírákat; jegyzők voltak *Folberger* és *Ubert* alezredes hadbírák. Az ítélet hozatal titokban tartatik, de minthogy az „Oberster Gericht”-nél is súlyosítás és halálítélés forog kérdésben, az ügy a király elé kerül, miután több huszár ítélete 15 évi nehéz várfogságon felül van határozatba hozva. A titokban tartott ítéletet vasárnap este hozta *Krausz* udvari futár Bécsből Gödöllőre, hova megkésve érkezett és így hétfőn reggel folytatta útját Zágráb felé, hogy a király a rendesen velejáró „Justiz-Referent” referálása alapján megerősítse a végérvényes ítéletet. Így a bratkovezei huszárok sorsa egészen a király kezében van. Tekintetbe véve, hogy több gömörmezei huszár szülei kegyelmi kérvényt adtak be, a király ítélete is enyhébb lesz. A végérvényes ítélet elrettentésül, éppen úgy mint *Diószegi* őrmester meggyilkoltatását, tudtul adják az összes huszár, uhánus és dragonyos, számszerint 42 lovasezrednek, századonként fogják felolvasni.

Száz milliós vasúti kölcsön.

A pénzügyminiszteriumban már javában folynak az előmunkálatok, melylyel a *Rothschild-csoport* is foglalkozik. A magyar hitelbank vezérigazgatója ismételtelen tárgyalta a dologban a bécsi *Rothschild-czeggel* s maga *Rothschild* báró direkt e kérdés ügyében Párisba utazott. A pénzügyminiszternek és a pénzeszoportnak az a célja hogy a száz milliós kölcsön, melynek neve valószínűleg beruházási kölcsön lesz, ne csak Ausztriában és Berlinben, hanem egyidejűleg Párisban, Londonban és Amszterdamban is aláírásra bocsáttassék. A bankcsoport egyebként tudatta a magyar pénzügyminiszterrel, hogy a mostani időpont az emisszióra épenséggel nem alkalmas, mivel a drága pénzvizonyok mellett olcsóbb kamatozású kölcsön aligha volna kedvezően elhelyezhető. A kibocsátás a legjobb esetben sem fog tehát a jövő év kezdeté előtt megtörténni, de az máris elhatározott dolog, hogy a kölcsön összes ügyeinek keresztülvitelét a bécsi *Rothschild-csoportra* és a párisi és londoni *Rothschild-házakra* fogják bízni.

KÜLFÖLD.

— Távirati tudósításaink. —

A fu-csangi mésszárlás. Az angol és kínai hatóságok között keletkezett konfliktus, mely a fu-csangi lemeszárolt keresztyének miatt több diplomáciai jegyzékváltásra és heves összetűzésekre adott alkalmat — mint a Havas ügynökség jelenti — olyképpen lett elintézve, hogy Kína hajlandó a 18 főbűnöst, kik a mésszárlást előidézték, kivégeztetni, a többieket pedig hadi törvényszék elé állítani.

Vasúti szerencsétlenség. A borszlói gyorsvonat kisiklásakor — mint tudósítónk táviratilag jelenti — több súlyos és 60 könnyebb megsebesülés történt. A vagonok teljesen összeroncsolódtak, úgy hogy hasznavehetetlenekké lettek.

Lázadás Japánban. Szöulból (Korea) jelentik, hogy az antireformisták lázadása alatt a csöcselek betört a királyi palotába s abban nagy garázdálkodást vitt véghez. Harom asszonyt — köztük a királynőt meggyilkoltak.

A tüntetések folytatása.

— A királylátó Zágráb. —

Budapest, okt. 16.

A horvátok nem is gondolnak arra, hogy a legkisebb tiszteletben részesítsék felséges vendégüket, a magyar királyt, mert a hogy elkezdtek a tüntetéseket, úgy folytatták azt tegnap is. A magyar zászlót beszennyezték már, ma a szerb lobogóra került a sor. A szerbek is arra törekedtek, hogy meglássák őket a király, mint nemzetet Zágrábban, hatók kitérték templomokra (melyet a király is meglátogatott) a szerb lobogót.

Mint hogy pedig a horvátoknak ép úgy nem tetszik a szerb lobogó, mint a magyar, alig hogy a király távozott, rárontottak a szerb templomra, betörték az ablakait és megverték a szerbeket. A kedélyeskedésbe a csendőrség beleavatkozott s lón vérontás, mire az így megvédelmezett szerbek magyar eljenekkel üdvözölték a csendőröket.

Ezek a magyar éljenek idegenek ajkairól kellett, hogy elhangozzanak s a szerbek álltaluk beismerték, hogy a magyar segítségére vannak szorulva a dühös horvát fészekben.

A tüntetés aztán elhallgatott, de hogy mennyi időre, nem lehet tudni, mert nem le-

hetetlen, hogy ez az egy-két pihenő óra csak arra való, hogy újabb terveket főzzenek ki a tüntetésekre s majd csak kapnak valami ürügyet.

Igazán sajnálatosak ezek az események, melyeknek gátat vetni nem tudott Bánffy és a horvát bán és a mely események megmutatják most, hogy milyen gyöngye lábbon áll közhatalmunk Zágrábban, hogy pillanatról pillanatra fellebboghat ott a fékevesztett gyűlölség lángja. Ugyanis, alig hogy a király az egyetemről távozott, az egyetemi ifjúságból többen visszatértek a szerb templom elé és ott követelték a szerb zászló azonnali eltávolítását.

— Dolu srpska zastava! — így ordítottak vagy százan, kövek repültek a templom ablakai felé, melyeknek cserepei csörömpölve hullottak alá. A tömeg mindég nagyobb lett. A templom előtt álló szerb nők elájultak, a férfiak ekéserevésükben botjaikat felemelték és szitkozódva fenyegették a horvátokat.

A templommal szemben levő *Hrvatska* szerkesztőségéből a horvátokat izgatták, hogy folytassák a sértéseket a szerb zászló ellen. — Fél óráig tartott már a tüntetés, míg végre a csendőrök szegzett szuronnyal megjelentek és kiürítették az utcát. A tömeg ijedten bemenekült a kapuk mögé. Többen a menekülés közben megsérültek. Strum Albert egy budapesti német lapnak kiküldött munkatársa életveszélyben forgott, a szerbek a segítségükre érkezett csendőröket magyar eljenzéssel üdvözölték. Később néhány horvát megint bejutott az utcába s letrát hozva le akarta szakítani a zászlót, a szerbek most *dulakodni kezdtek* velük és elvették a horvátoktól a letrát és azt ujjongva bevitték s templomba megőrzés végett.

A tüntetők a mellékutczákból csak későn oszladoztak széjjel, a mikor a rendőrség is közbelepett.

A szerb körök fel vannak lázítva s ekéserevéssel nyilatkoznak a *bánról*, ki jöllehet megígérte, hogy a szerb zászlót megvédelmezi, még sem gondoskodott a tüntetések biztos elfojtásáról.

A zászlót ma nem távolították el a szerbek és el vannak határozva, azt mindenképen künn tartani.

Később a tüntetés ismét megkezdődött és ugyanoly módon gyalogták a zászlót, mint előbb. *Brankovics* patriárcha megbotránkozását fejezte ki a történetek felett.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Hangulat.

Mikor a természet
Készül a halálra,
S a haldokló virágokat
Hótakaró várja, —
Akkor haljak én meg!

Mikor a berekben
Nem zeng már madárdal,
S hervadásnak hűs szellője
Jatszika tar ággal, —
Akkor haljak én meg!

Mikor nem zörren az
Erdő lágy avarja,
S nesztelenül szálldogaló
Hópehely takarja, —
Akkor haljak én meg!

Rostkowitz Arthur.

A szamos-ujvári rab.

A „Debreczen” eredeti tarczája.
Irtá: Szentjóni Szabó Kálmán.

Meglalt az én jó Imre bátyám; a kit a meleg rokonszenv kapcsolt hozzám. Nem akartam hinni a Hób-hirt, mely halálát adta tudtomra. Ismeretségünk kezdetén érettségit tett s fju és segédjegyző voltam, ő pedig az alig 35

éves tagba szakadt férfiú, őszülő hajjal, arcán a fájdalom és sötét bü kifejezésével falunk érdemes asztalos mestere volt. Szerette mindenki, mert őcson, jól s pontosan dolgozott, ezenkívül az örök hazába költözött szegényeket ingyen látta el porrá válандó testük utolsó hajlékával.

A falu kaputrokkos emberei tisztelték, mert a malomban, kovács műhelyben, korcsmában és vásárookban papot, rektort, bírót, jegyzőt szapuló elégedetlenkedőket felvilágosítani törekedett s a nép nyelvén mindig győzelmet aratott felettük.

Az volt tiz hosszú éven keresztül a mi szokásunk, hogy a napi munka után tavasztól késő őszig — a mint az idő engedte — kiültünk a faluháza előtti lóczára. Beszédünknek mindig volt tárgya a falusi életből s a minket érdeklő politikából. Ez volt a mi kaszinónk, a falu lóczája. Nem üzött el onnan minket a forró nyári napokon összegyűlt por, mit felleleggé vert föl a falu gulyája, a mint a hatalmas községi kolomppal felszerelt cizme: es ökörvetése alatt a legelőről hazatért. E kolomp kongása volt a mi ténzenk, a boczik elé szaladó póre inges, piros pozsgás gyermek-sereg volt a szintársulatunk s az intermezzót a kapával, kaszával, kosárral, korsóval hazatérő, falusi népség köszönése és a duzzadó lábikrákat alig fedő rövid szoknyás leánysereg vigdalolása kepezte.

Hogy a tiz évi együttlét minden együtt töltött szabad órájában miről beszélgethettünk, ezt kérdezheti a kávéházak bűzhűdt éjjeli le-

Lelkészválasztás.

Debreczen, okt. 16.

A debreczeni lelkészválasztás ügye újlag az esperes ur elintézése alá jutott.

Mert valónak bizonyult, a mit igen sokan hinni sem akartunk, hogy a lelkészválasztást megtámadták, megfelelőbbézték. Ennek a felebbezésnek az lett a következtése, hogy azt az esperes ur leküldte a ref. egyház presbyteriumához „nyilatkozás” végett.

A presbyterium f. hó 11-én tartott ülésében nyilatkozott, — a mint ezt annak idején említette is lapunk, — s minthogy a tegnapi napon hitelesítették a közgyűlés jegyzőkönyvét: — pár nap alatt bizonyára beküldetik az espereshez minden erre vonatkozó irat s egyedül ő rajta fog állani, hogy mi történjék tovább.

Az esperes ur szeret olyan határozatokat hozni, a minőkkel meglepetést csinál jobbra is, balra is. Naiv kísérlet volna tehát találgatni azt, vajjon mit fog határozni?

Találgatásokba bocsátkozni nem akarván, csupán azt tárjuk fel, hogy rendes eljárás mellett, mi következhetik most.

Következhetik először az, a mit a presbyterium egyhangulag kívánt az elébe terjesztett ügyészi és elnöki javaslat elfogadásaival, hogy tudniillik a felebbezés adassék vissza a felebbezőknek, mert felebbezésnek — választás ellen — törvényeink szerint nincs helye. Hogy ez volna a leghelyesebb, mutatja épen eme kiváratnak egyhangú nyilvánítása, nevezetesen az is, hogy még *Csiky* Lajos tanár ur is, annak hangsúlyozásával, hogy ő *Szele* György urat kívánta megválasztani, most, a választás után megnyugszik a választásban; okot annak megsemmisítésére nem lát s nem keres s az egyházra azt tartja kívánatosnak, ha a megválasztott mielőbb elfoglalja hivatalát.

Vaóban érdekes volna leírni, hogy minő eltelő hangok hallatszottak a presbyteriumban — minden oldalról a felebbezés s annak állításaiival szemben, — mert abból a felebbezők is meggyőződésnek arról, hogy egyházuknak, vallásuknak és maguknak is csak ártottak meggondolatlan felebbezésükkel.

Következhetik másodszor az, hogy az esperes ur nem tartandja jogosultnak magát az intézkedésre s az egyházmegyei közigazgatási bíróság elé terjeszti az ügyet, — a mely ismét vagy érdemlegesen intézkedik, vagy uta-

vegőjéhez szokott gavalér. Elmondom. Mikor a község gulyáját láttuk, beszéltünk a legelőről, a mesterséges takarmányozásról, az alag csövezésről, a kötelező állatbiztosításról, a ragályos betegségekről stb. Mikor a bocziknak hízalgó póre inges gyermek-sereget láttuk, beszéltünk óvodáról, iskoláról; az esti harang kongásakor templomról, egyházzól. Mikor az éjjeli ór egyhangú lépteit hallottuk, beszéltünk a becsületes és garazda emberekről, a tűzrendészetről, a börtön ügyről, de ezzel az én Imre bátyám nem szívesen foglalkozott.

Nincs oly tárgy, miről tiz esztendő téli estein a tökmag olajjal táplált egyszerű éji lámpa világánál eszmét ne cseréltünk volna.

A falusi pap, tanító fia a faluba vetődött majszterről homályos fogalmat alkot az egész iparos osztálytól. Így voltam én is, de Imre bátyám véleményeket megváltoztatta. Olvasni szerető ember volt. Olvasmányaiiban nem válogatott, mert nem válogathatott. Azt olvasta, a mi keze ügyébe akadt. Egyszer hogy megtréfáljam, logikát nyomtam kezébe, ajánlva, hogy felette érdekes.

Másnap, harmadnap nem szolt semmit. Vasárnap köszönettel vissza adta a mint a könyvet önkéntelenül kinyitom, Sokrates haláltól való félelem elleni dilemmájának schémáját lattam aláhuzva. Szegény Imre bátyám húzta alá s néhány megjegyzést tett reá. Nem sok asztalossal érintkeztem, de hihetetlennek látszott, hogy asztalos a modus tollendo tollenssel ismeretes légyen. Sokaig faggattam Imre bátyámat, kérdéseimmel ostromoltam, de sem

bitandja az esperest, hogy vizsgálatot tartasson.

Mi minden nehézségekkel járna ez, — egyelőre felesleges lenne feltárnunk, — mert elvégre is, ha nem szükséges a vizsgálat, úgy szóba sem jöhetnek azok az eszközölés s aztán a bíróság megalakítása körüli nehézségek.

Következik aztán vizsgálat eszközölése vagy mellőzése esetén is a választás megerősítése, vagy megsemmisítése.

Ugy hisszük, teljesen bizonyos, hogy a választást sem így, sem úgy megsemmisíteni nem fogják, — az merő képtelenség volna!

Az egész felelősségben csak azt sajnálnok tehát, ha hosszú időre függőben lenne tartva a kérdés. Pedig az is hírlík, hogy a felelősségnek ez az egyedüli célja s ezzel akarnák elérni a felelősséget, hogy a megválasztott lelkész elkedvetlenedjék s mondjon le.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy ez az elkedvetlenedés nem következik, nem következhetik be.

Semmi más, mint pusztán az idő veszteség tehát az, mely kívánatossá teszi, hogy mielőbb elintéztessék a felelősséget.

Reméljük, hogy ezt rövid napok múlva jelenthetjük.

Rendkívüli városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, okt. 16.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága Dégeufeld József gróf főispán elnöklete alatt ma délelőtt 10 órakor rendkívüli városi közgyűlést tartott.

Az elnök megnyitván az ülést először is a tárgysorozatban elsőnek jelölt szováti vizes földek Szováth községnek való eladása került tárgyalás alá.

A közgyűlés rövid vita után a 396 hold területű szováti vizes földeket 3965 forint vételárért 43 szavazattal 8 ellenében eladja Szováth községnek.

Majd a tanfelügyelőség által a tanfelügyelőségi épületnek felépítésére szükséges téglák megszavazása került tárgyalásra. A közgyűlés a kérelmet minden vita nélkül megszavazta.

A rendkívüli városi közgyűlés tárgysorozatában még feltüntetett két tárgy eldöntése vé-

gett folyó hó 28 án délelőtt 11 órára névszerinti szavazást rendeltek el.

A közgyűlés kevéssel 11 óra után véget ért.

Az élet — a halál.

Hőfehér bölcsőjében álmából a kised felébred és révetegen nézett körül láztól villogó, fáradt szemével. Ó milyen rég ideje, hogy szenved!

Parányi teste merő fájdalom. Alig piheg már. Vonagló ajaka megrándul: Anyám! És hangja olyan bágyadt, olyan lehelletszerű, hogy édes anyja, aki a sok álmatlan éjszakától, gyötrelmes virrasztástól megtörve szunnyadozott, székén meg sem hallotta.

De valaki más: a magasban, a láthatatlan, — meghallotta a kisedet és így szólt hozzá:

— Végy bucsut édes anyádtól, végy bucsut tőle halkán nesztelenül, a míg alszik és jer el velem — Hogy mehetnék veled, ha nem bírnak el kicsiny lábaim?

— Gyere, majd elviszlek én.
— Nem akarom itt hagyni édes jó anyámat.
— Anyád majd követ téged.
— Nem akarok megválni szépséges hőfehér bölcsőmtől.

— A te hőfehér, szép bölcsőd nemsokára tövissekkal teli, kemény ágygá lesz.

— Nem akarok megválni kedves játékaimtól.

— A te játékaid néhány év múlva gyötrelmekké, gondokká, tépelődésekké, küzdelmekké válnak.

— Szeretem ezt a házat, ahol mindenki szeret, dédelget, csak érettem él.

— A te házad nemsokára kiellenne lesz, pusztán fog állani. Nem szeret majd többé senki úgy, mint atyád, nem eszók meg többé senki úgy, mint édes anyád...

— De ha van ezenkívül még más vidám, mosolygó ház...

— Ott sem találsz egyebet hazugságnál, álnokságnál, családságnál.

— Szeretem a zöldelő kerteket, ahol illatos rózsák nyílnak.

— Azokon is végig nyargal a romboló vihar s megsárgulnak tőle a zöldelő fűszálak, elhervadnak az illatos rózsák.

A kised egy pillanattal elhallgatott, ziháló kellel, beteg tüdejének rekedt zörejével.

— Ismerek egy lángot, csodaszertűt, pazart, hirtelen lobbanót, amely soha el nem ért csucokra ragadja a lelket, amely ihletet ad a költőnek, enyhülést a vértanúnak, amely legszentebb művek sugalmazója — szeretet a neve. Látni óhajtanám.

— Gyermekem, ha majd künn pihensz a temetőben, a sirodon nyíló violák alatt, miket édes anyád könnyei áztattak parányi lángocska fakad majd a hantokból, s ha utána nyulsz, elillan — ez a szeretet...

— Ismerek — folytatta a kis gyermek mind sápadtabban — egy ragyogó csillagot magasat, tisztát, mely hallhatatlanná teszi azt a homlokot, — amelyre leszáll — dicsőség a neve. Szeretném elérni.

— És a magasból a halál ezt válaszolta:

— Ingoványos, posványos mezőkre ha az alkonyat óráiban elmegy, sötét árnyékot látsz szerzte bolyongni, mely homályos lepellel burkol be mindent körös-körül. De a fölkelő nap legelső sugarától hirtelen elenyézik, szétfoszlik, mert köd volt és nem egyéb, ilyen a dicsőség.

— Azt mondják, valami mennyei harmat hull alá a bányadókra, amely enyhülést hint minden földi nyomoruságra — ez a jóság. Jót mivelnél vágyom.

— Az állatszó, kristálytisza vizesópp, mely az égből hull alá, de amely a földet érintve sárrá lesz a — jóság.

— Oh! Uram — jajdult fel a kis gyermek, kezeit összekulcsolva — ha vannak e világon merész vállalatok, küzdelmek, harcok, hódítások, vérző sebek, ezekre vágyom. Élni akarok!

— Nézz — susogta az ismeretlen hang, olyan édesen, olyan szelíden, hogy a kised már a menny örök nyugodalmát érezte ki belőle. — Nézz édes anyádra! A szegény szeretett, kinlódott, küzdött, győzedelmeskedett, tömérdék veszteséget szenvedett. És ha fölébred, minden eltűnik, minden elenyézik, ez előtt a bölcső előtt, mert egy holttestet talál nemskára benne, minden a semmiségbe vezet, az élet nem egyéb rövid álomnál. Végezd be álmodat gyermekem, bölcsőd fehér takarói között, még mielőtt nem szenvedtél, még mielőtt miattad nem szenvedtek. — Édes meghalni így, ártatlanul, szeplőtlenül az igaz szeretet ölében.

Az ismeretlen hang elhallgatott. Mély csend borult aszobára. Lengő árnyékalakok suhanva kerengtek a bölcső körül: fehérek, rozszaszintűek, szőkék: kacagva, zokogva, virágot s keresztet cipelve. Aztán eltűntek, nagy szürke, hideg fátyolt hagyva magok után. Ezen át a kised még egyszer megpillantotta édes, jó anyjának álomtól elnyomott bánatos homlokát.

Az élet még egyszer végig vonaglott a parányi testen az utolsó fohász, az élethez való ragaszkodás utolsó villanása — és a lélek, a kicsiny lélek, felsőhajtott: Vigy el!

Irodalom és művészet.

A Semsey-pályázat.

A Semsey-féle pályázat meddőségéről már megemlékeztünk. Most az akadémia főtítkári hivatala kiadta jelentését a pályázatról.

A jelentés a következő:

A m. t. akadémia 1890. május 8-án tartott nagygyűlése, Semsey Andor t. tag adományából pályázatot hirdetett következő munkákra, u. m. 1. Tudományos magyar nyelvtan, 2. Magyar irodalom története, 3. Magyarország archaeológiája, 4. Magyarország története, 5. Szent-István koronája alá tartozó országok földrajza, 6. Magyarország közgazdasága, 7. a magyar birodalom geológiája, 8. Magyarország ásványai, 9. Magyarország flórája és 10. Magyarország faunája megírására; pályadíjul külön-külön 10,000 frtot, másodjutalmul 1500 frtot s a pályaművek benyújtásának határidejül 1895. szeptember 30-kát tűzvé ki.

A m. tud. akadémia főtítkári hivatalához a kitűzött határidőig három kész pályamunka érkezett be, u. m. egy Magyarország archaeológiájára, egy Magyarország történetére és egy a Szent István koronája alá tartozó országok földrajzára. E pályamunkák a pályázati szabályzatban előírt módon meg fognak bírálatni s az eredmény a m. tud. akadémia 1896. évi nagygyűlésén fog kihirdettni.

„Ezeket kívül beérkezett Magyarország flórájára egy pályamunka tervezete, melynek előszavában pályázó jelenti, hogy munkája jó nagy részét már kész, s a hozzávaló anyag mind együtt van s csak a földolgozásra vár. Erkezett továbbá »Medicus« aláírással egy

születéséről, s em iskoláiról, rokonairól nem adott felvilágosítást. Végre a keblét marcangoló titkos fájdalom, s a hosszú tudó betegség sirba fektette a negyvenöt éves korban megagott Imre bátyámat s hozzáim intézett levele megadta a szomorú felvilágosítást.

Ma is emlékeim között őrizem e levelét s úgy lesz érthető, ha szószerint közlöm:

Kedves öcsém!

Hosszu évek óta ismerjük egymást, a nélkül, hogy valaha egymásnak vétettünk volna. Egymásban fellettük azt, a kiért szívesen vártuk a találkozás óráját. Most, a mikor érzem a végelválas pillanatát közeledni, leveleimet kedves öcsémhez intézem, mert nekem e világon senkim sincsen — pedig egykor életem, örömem, boldogságom volt. Ismerje meg hát életemet! Ez legyen nagyrabecsülésem bizonyítéka. Névem Fenyőssy Andor. Szülőhelyem messze innen a kies Erdélyben van, hol életem öröm napjait éltem, s a tövises fájdalommas vérzéseit szenvedtem. Ifjú koromban szorgalmasan tanultam. Mint első éves jogászt az élet legfelségesebb, de leggyilkosabb érzelme, a szerelem elkábított. Hivatalnok lettem, mert szerettem a gyönyörűség egész menyországaival, a kínok teljes poklával egy nőt, a poklok lakójának fejedelménjét. I-tennek minden testi-lelki ajándékával megáldott nőt láttam benne. Két év múlva két gyönyörű gyermeket ringattam karjaimon. Mintha éreztem volna a sötét jövőt, szívem forró szerelmével őriztettem, takargattam őket s gyönyörködtem bennük éjjel-nappal. A harmadik évben az asszony hűlen lett. Elfelejtkezett a két ártatlan angyalról,

s elfelejtett engem. Szerelmem egéből a tartarusból zuhanva elveszítettem eszemet s gyilkos lettem. Ugyan zson pisztolylyal teritettem le őt és gaz latort, boldogságom elrablóját. A börtön hideg falai közt tértem magamhoz. A két kis angyalt megfojtotta a difteritisz; özvegy édes anyámat megölte a bú és szegényem a vizsgálati fogság alatt. Védő ügyvédem — egykori tanuló társam, a vidék leghíresebb kriminalistája, atyám barátai minden enyhítő körülményt javamra írtak; de én halni, az élettől szabadulni óhajtottam. A kötélfalalt is többre becsültem az életnél. Tíz évre ítélték. A fegyházban asztalosságot tanultam s lelkészünk vissza vezetett Istenemhez. Ő és védő ügyvédem juttattak Vágó Imre névre szóló okmányokhoz. Így jutottam B-be, hazánk e kedves vidékére, a Dráva partjára.

Ha majd — a mit érezek — a halál angyala lezárja az élet csapásai miatt megtört szememet, arra kérem, tartson meg jó emlékezetében. Fogadja el a végrendeletben kijelölt emléktárgyat szeretetem jeléül. Kicsiny vagyonomat pedig — mint meghagytam — fordítsák a felállítandó kisedővoda céljaira. Áldja meg a mindenható Isten, a ki a bűnösöket kegyelmébe fogadja.

Eltemettük Vágó Imrét, közrészvétellel el is felejtették már sokan; de én úgy érzem, hogy a már felállított óvodában felhangzó vidám gyermek-zivajgásba Imre bátyam mélabus hangja is bele vegyül, úgy képzelem, hogy mikor a gulya kolompját, az est harangszót hallok, körültem leng Imre bátyám szelleme.

levél, a melyben szintén a Magyarország flórájára vonatkozó pályázat ismétlését kéri.

A többi hat feladatra, u. m.: A tudományos magyar nyelvtanra, A magyar irodalom történetére, Magyarország közgazdaságára, A magyar birodalom geológiájára, Magyarország ásványaira és Magyarország faunájára egy pályamunka sem érkezett be, de a fentiekből következőleg, nem lehetetlen, hogy ezek megírására is történtek már előkészületek s hogy az illetők, látván, hogy pályamunkájukat, akár a feladat nehézsége, akár a határidő rövidsége miatt, a kitűzött időre nem készíthetik el, a befejezést, egy új határidő reményében, későbbre halasztották.

Ezekre való tekintetből, a m. tud. akadémia ezennel felszólítja mindazokat, a kik Magyarország flórájának vagy az utóbb elsorolt hat munka valamelyikének megírására pályázni szándékoznak: készítsék el pályamunkájuk részletes tervezetét s írjanak meg belőle mutatványul egy tetszés szerinti kis fejezetet s idegen kézzel letisztázva, névtelenül küldjék be a tervezet és mutatványt 1895. decz. 3-ig a m. tud. akadémia főtájkári hivatalához, esetleges kívánságaikkal együtt a pályázathirdetés szövege- és határidejére nézve.

E tervezetek gondos átvizsgálása után a Semsey-bizottság a pályázathirdetés tárgyában javaslatot tesz az 1896. évi nagygyűlésnek.

Házassági kató. A fővárosban és a vidéken az anyakönyvvezetés igen lassan megy, az anyakönyvi hivatalok sok nehézséggel küzdenek, a minék nagy részt az az oka, hogy a közönség nincs kellőképpen tájékozva az új egyházközlési törvény több intézkedéseiről és arról, hogy miként kell az anyakönyvi hivatalban eljárni. E bajokon kíván segíteni az a kis zsebkönyv, mely »Házassági kató« címmel dr. Kovács Dénes fővárosi hivatali szerkesztésében most jelent meg a könyvpiacra. A kis mű a nagy közönség és főleg a nép számára készült. Kérdésekben és feleletekben világos és könnyen érthető módon van benne megírva, hogy mit kell tenni az eljegyzéskor, a kihirdetésnél, a házasságkötéskor s milyen okmányokat kell az anyakönyvvezetőnek felmutatni, hogyan kell eljárni a papnál, szóval utbaigazítást nyújt a házasságkötőknek.

Röptében a nagy világ körül.

Valóságos gyönyörrel vettük kezünkbe a népszerű díszmű most beküldött 15-ik füzetét, mely ep oly változatos és élhető képek sorozata, mint az első. Santa Luciát, Nápolynak a regényes részét mutatja be az első fénykép, míg a következő Itália derült ége alól egyszerre a zordon Moszkvára vezet és a Petrovszky palota nagyszerű pompájában gyönyörködhetünk. Most a versaillesi haracterom egyik remek festménye a rivoli útközet, majd Sevilla látképe következik, ezután tarka sorban a kalkuttai kormányzósági palota, Nasick, India egyik legszentebb városa, a Clive street Calcuttában, egy nilusi kéjesónak, a kairói citadella, Jesói férfiak fényképe, Japánból, a római kapitólium, Achmed szultán mecsetje Konstantinápolyban, La Guayra Venezuelában, Guanajuato Mexikóban, a Buckingham palota trónterme Londonban és a Pennsylvania Avenue Washingtonban. Valóban ily kevés pénzért ily sokat és ily remek kiviteletű még sobasem nyújtottak a közönségnek s így nem is csoda, hogy már a magyar kiadásból is 15000 teljes példány, tehát majd egy negyed millió füzet elfogyott. Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 krert rendelhető meg az Egyetértés kiadóhivatalában Budapesten.

Színház.

A kis alamusi. Tegnap szép számú közönséget vonzott a színházba az a kedves zenéjű operette. Az előadás érdekességét nevelte az, hogy új szereposztással ment a darab. Az előadás a jobbak közé tartozott. *Renald* vicomte szerepét *Margó* Zelma játszotta. Játéka ugyan elevenen volt, de hangja lerontotta azt a hatást, melyet ügyességével kivívott. Primadonái szerepekre egyáltalán nem

tartjuk. *Margót* alkalmasnak. A többiek *Rózsahegy*, *Tiszay*, *Gallyasi*, a szokott jók voltak.

Népszínmű pályázat *Tiszay Dezső*, a debreczeni színtársulat igazgatója tudvalevőleg még a tavasszal pályázatot hirdetett egy népszínmű megírására, mely aztán elfogadás esetén először a debreczeni színházban adatnék elő. A pályázat határideje tegnap délután 5 órakor lejárt, következő című népszínművek érkeztek: 1. *Zsiga cigány*. 2. *A titok*. 3. *Veres kaka*. 4. *A más részaja*. 5. *A gonosz szellem*. 6. *A módos Jucsi*. 7. *A nyugta*. 8. *Az erdősz leánya*. 9. *A gelei kis király*. 10. *A fattyu virág*. 11. *Esküszegő*. 12. *Gyönyös Mari*. 13. *Dali Terka*. 14. *A szolgáló*. 15. *Margit története*. 16. *Tuba-rózsza*.

— Az összes pályázati művek között a pálfeltelek ama passzusának, hogy a beadott népszínművek zenésítve is legyenek, csak három felel ugyan meg, de ha a bíráló bizottság a többi között, szövege után ítélve, előadásra érdemesnek valót talál, intézkedni fog a megzenésítéséről is. Az eredményt a jövő hó első felében hirdetik ki.

Színügyi bizottsági ülés. Debreczen város színügyi bizottsága ma délután fél öt órakor a városháza nagy tanácstermében *Simonyi Imre* kir. tanácsos polgármester elnöklése alatt ülést tart. A bizottság felette fontos ügyben hoz határozatot. Ilyen a színházi pályázat sorsa, a melynek eldöntését mindenesetre rövid idő alatt lejárt pályázati határidőre tüzi ki. — ha ugyan kitűzi, mert ugy lehet, hogy ha a jelenleg működő színtársulat igazgatójában teljes anyagi és erkölcsi garanciát talál, esetleg javasolhatja a városi tanácsnak azt is, hogy a színtársulat további 3 évre pályázat mellőzésével újra *Tiszay Dezső* színtársulatának adja ki. Mi hisszük és valljuk, hogy a színügyi bizottság nem fogja megtalálni a teljes garanciát *Tiszay* társulatában, mely *Kutya-Bagós* közönségének megjárna. Különb *Tiszayban* nem is nagyon láttuk az igekezetet eddig sem arra nézve, hogy a debreczeni nagy igényű és kiváló izlésű publikumot ki akarna elégíteni. Mi azt tartjuk, hogy a pályázat kiírása okvetlenül szükséges, mert csak így lehet módjában a színügyi bizottságnak a legjobb erőkből összeállított színtársulatok között. Tudunkkal pedig nem *Tiszay Dezső* társulata az, a melyik a vidéki legjobb erőket bírná.

Mutató tábla.

Szerkesztőségi hivatalos órák: d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5-ig.
Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 6—12-ig, d. u. 1—8 óráig.
Nyilvános olvasóterem a nyári szünidő alatt zárva.
A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartanak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a felelő felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt; **Felülvizsgáló tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda ünnepre esik, csütörtökön tartanak meg. Jegyzői iroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—3 óráig, ünnepnapokon d. e. 10—11 óráig van nyitva. Jegyzői iroda vezetője az iratokat d. e. 9 és d. u. 4 ó. veszi át.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük t. munkatársainkat és mindazokat, akik bármi irott dolgot küldenek be hozzánk, hogy a papírnak csak az egyik oldalára írjanak.

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. 10—11 óra közt. Gyűjtészekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 6 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „*Otthon a*“ keresk. akadémia palotájában.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Ujdonságok.

Az ev. ref. egyházkerületi értekezletre nagyban készülnek Nagyváradon mint az ottani lapokban olvassuk. Ezen kerü-

leti értekezletek — tudvalevőleg a múlt évben tartott egyházkerületi közgyűléseken alakítottak. Az értekezlet a múlt évben Debreczenben tartotta meg gyűlését és elnökül Kovács Ferencz kir. tanácsost, egyházkerületi tanácsbíróvá választotta, ki azonban időközben elhalván az ez évi értekezleten fog helye betölteni. Az egyházkerületi értekezletek minden év október 31-én a reformáció évfordulója napján tartatik a tiszántúli nevezetesebb egyházközségekben. Ez évben Nagyváradon fogják az értekezlet megtartani, melyre a meghívókat már ki is bocsátotta Lukács ödön szabolcsi esperes az értekezlet egyházi elnöke és *Simonyi Imre* kir. tanácsos polgármestere, az értekezlet világi alelnöke. Az értekezlet tanácskozási rendje a következő:

1. Elnöki megnyitó beszéd. Jelentés világi elnökünk elhunytáról. 2. Világi elnök választás. 2. Ügyviteli szabályzat megvitatása. 4. A hiányzó választmányi tagok megválasztása, esetleg szakosztályokká alakulás. 5. Javaslat a bel-missióról. — Előadó: Csiky Lajos. 6. Az egyházak anyagi ügyei és az egyházfenntartási alap. — Előadó: Ferenczy Gyula. 7. A diakonusi intézményről. — Előadó: Garzó Gyula. 8. A lelkészképzésről, tekintettel a megváltozott egyházpolitikai helyzetből folyó sokoldalú lelkesítő teendőkre. — Előadó: jGulyás Lajos; ajánlók: Csécsy Miklós, Soltesz János. 9. Javaslat. Indítványok. Ezt megelőzőleg október 30-án délután az erre előre kijelölt alkalmas helyen, ismerkedési összejövetel lesz.

*** Tompa Mihály szobra.** Rimaszombat városa szobrot emelt Tompa Mihálynak, a virágregék poétájának. Mint értesülünk, *Holló Barnabás* már el is készítette a szobor mintázatát, mely igen szépen sikerült. *Holló* egyszerű magyar ruhában ábrázolja a szelid lelkű merengő költőt, a mint a szabad természetben ábrándozik s néhány szál rózsát tart kezében, mintha éppen valamelyik virágregén gondolkodnék. Kezében nyitott könyvet tart, felöltöje egy fatörzsön nyugszik. A szobrot még a télen érczen öntik és már a jövő évben felállítják Rimaszombatban.

*** Népfölkelők jelentkezései.** A katonailag kiképzett népfölkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a honvédségben, ezek póttartalékában, vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá oly katonailag ki nem képzettek, kik a népfölkelési ajánlati lappal el vannak látva, folyó évi október hó 25., 26., 28., 29. és 30-ik napjain reggel 8 órakor a péterfiai honvéd laktanyában, személyesen megjelenni vagy írásban jelentkezni tartoznak. A megjelenésre a következő sorrend állapították meg, ugymint: október hó 25-én a 33, 34, és valamennyi fiatalabbak, 26-án a 35 és 36 és 28-án a 37 és 38, 29-én a 39 és 40 30-án a 41 és 42 évesek.

*** Történelmi díszmenet a milleniumon.** Vágó Pál feőtömvész által tervezett történelmi felvonulás minden magyar ember méltó öröme megvalósul. Munkálatai most már lázas sietséggel folynak. Az ország minden részéből jelentkeznek résztvevők kik kosztümjüket saját költségükön készek megszerezni. Ujabbban Barsvármegye közgyűlése határozta el nagy lelkesedéssel, hogy a felvonulásban való részvételre a megye délczege ifjait és hölgyeit fölhívja s a felvonulást anyagi és erkölcsi támogatásban részesíti. A Jászág 10.000 forint költségeliránnyal kiállítja a jászok 50 emberből álló csoportját. A Kunság a Kun László csoportját. Majdnem az összes vármegyék megígérték erkölcsi támogatásukat. Hát Hajdumegye és Debreczen hol marad a híres tőrökverő hajduival?

*** A kereskedelmi és iparkamara** felhívja a kereskedelmi és ipari körök figyelmét a kereskedelmi miniszter legutóbb kibocsátott pályázati hirdetményeire, melyeket az érdeklődők a kamara irodájában (hatvan-u.) a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetnek.

*** Megszökött fejenek.** Végső kísérlethez fogott tegnapelőtt két halálra ítélt fejenec *Baytenben* (Felső-Sziléziában). A múlt éjjelek egyikén ugyanis sikerült nekik óriási

megfeszítések között a falat áttörni és 8 méternyi magasságból a börtön fala alatt elfolyó patakba vetették magukat. Onnan a legközelebbi erdőszélig mentek, hol rajuk virradván egy róka odujába bujtak el. Ámbár a legnagyobb biztonságban érezték magukat, mégis a porkoláboknak a csendőrök segítségével sikerült kézrekeríteniök, úgy hogy elállották a róka odujának fél mért földnyire eső másik kijáratát is. Most nem is lehet arra reményük, hogy a király megkegyelmezen nekik.

* **Gyászír.** Lapunk zárta után vetjük a szomorú hírt, hogy Dr. *Zihanyi Sámuel* orvostudor, Uzsook fürdő tulajdonosa, széles körben ismert specialista fülorvos, ma d. u. 1/4 5 órakor elhunyt. Béke poraira!

* **Nagy idők tanuja.** *Fejérvári Miklós*nak, egy közbecsülésben állott 1848-49 magyar szabadsághősnek a halála nagy részvételt keltett most az amerikai magyarság körében. — *Fejérvári régi, nemesi családból származott, részt vett a szabadságharcban, s utána ő is külföldre menekült. — Előbb Londonba, majd Brüsszelbe ment, a honnan nem sokára Amerikába utazott. Meglehetősen vagyonos volt magával, — s mikor Davenportban (Iwoa állam) letelepedett, azt szerencsés földvásárlásokkal még jelentősen gyarapította. Fejérvári s neje, ki pár év előtt halt el, messze vidéken ismeretese voltak jövedelmükről. Nagy vagyonát egyetlen hajdon leánya, *Cesztin öröklé, ki valószínűleg visszatér Magyarországra.**

* **Kitűnő fogás.** A rendőrség kitűnő fogást csinált ma reggel. Egy közveszélyes csavargót fogott el éppen azon pillanatban, mikor a pipás sátorok körül sétálgatott. A sátorhoz egész közel állott már és gonosz szándékát végre is hajtotta volna, ha a rend éber őre vállára nem teszi kezét és rá nem rival! — A törvény nevében foglom vagy!

— Miért — kérdezte hebegve az atyafi. — Remegsz ugye? tudtam, hogy rosszban töröd fejedet. Hogy hívnak? — Csokány Antal szolgálatjára. — Csokány? és te Csokány a pipásator körül ólálkodol?

— Venni akartam egy pipát — mentegeti magát a polgártárs.

— Venni, értem, mond András és mutatóját a homlokára teszi... Nagyszerű, szól kevés gondolkodás után, ha Csokány pipát akar lopni, akkor kell, hogy dohányja is legyen. Csokány nál pedig milyen dohány legyen más... hova való vagy?

— Hajdu-Nánásra — felel a kérdező, megütözve a rendőr különös gondolatfűzésén.

— Hajdu-Nánásra? Csodálatos, m^o milyen jól okoskodod, hisz ott vannak a leg-híresebb dohánycsempészek. Előre! mars! rivalt rá a rendőr és bekisérte a város házára.

Ott jelentette a kapitány urnak, hogy milyen jó fogást csinált, mikor egyszerre egy öreg vidéki pár lép be a kapitány ur szobájába és panaszkodik, hogy az ő Anti fiuk eltévedt ebbe a nagy faluba, oszt még mellé hülye is az istenadta. Az Anti fiu mikor meghallja az édesapja panaszos hangját ugrándozva szalad felé és a nyakába kapaszkodik. — Itt vagyok és apám, nem tévedtem én el, csak pipát akartam vásárolni.

Nagy volt erre az öreg pár cseléd lelki öröme.

A kapitány természetesen rögtön szabadon bocsátotta a hülye fiut.

A rendőrség így fogott dohány csempész helyett csizmadiát!

* **Csalás a házipénztr kárára.** Ily czim alatt tegnap megjelent újdonságunkra vonatkozólag ma azon értesítést vettük, hogy csak egyszer történt az meg, hogy egy fuvaros csertéglára kiadott utalványnyal körkémencei teglát szállított el s ez esetben is a körkémencei felügyelő szenvedett kárt, nem pedig a házi pénztr.

* **A tartalékos tisztek jövedelmi kimutatása.** Ismeretes, hogy a tartalékos tisztek a rendes évi tisztí szemlén egy kimutatásban kötelesek benyújtani a személyükre vonatkozó adatokat. A — hadügyminiszter

most a honvédelmi miniszterrel egyetértve úgy intézkedett, hogy ezután ezeknek a kimutatásoknak a hivatást, foglalkozásra és jövedelemre vonatkozó adataira a jelentkezők illeteke hatósága hitelesítse. Az állami hivatalnokok kimutatását közvetlen felelősök hitelesítik, a magán állású tiszteket pedig a legközelebbi közigazgatási hatóságuk.

* **Versnykuglizás.** A polgári lövész-társulat kuglizó helyiségében a nagyerdőn igen érdekes versnykuglizás volt, a melyben egy egyeleti tagok, mint érdeklődők szép számban vettek részt. Az eső kissé hátrányára szolgált ugyan a mulatságnak, de azért mégis igen szépen sikerült. A legtöbbet dobó kuglizók részére 5 díj volt kitűzve, melyek között az első két arany volt. A nyertesek aztán megitták az áldomást is, még kedélyesebbé téve az a nélkül i fesztelen, józú mulatságot.

Csak szerelem az élet!

— A ki a gyermekét keresi. —

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, október 16.

Egy kedves zenéjű operett librettója mondja azt, hogy csak szerelem az élet, való — remény... és sok igazság van benne, mert bizony, ha szerelem nem volna, akkor sok örömtől lenne megfosztva az emberiség, viszont sok fájdalomtól is lenne megkímélve.

Remény és csalódás! — milyen gyakori az emberi életben, melynek minden mozzanatában megtalálhatjuk ezt.

Mi, a kik a napi eseményeket szoktuk megírni, hol leplezetlen igazsággal, hol pedig a mi saját felfogásunkkal kiczikornyázva, sokszor vagyunk tanúi az emberi élet olyan mozzanatainak, melyek kissé gondolkodóba ejtenek bennünket is.

Most egy leány tragédiáról adjuk a tudósítást, mely főlö t bátran napirendre térhetünk volna, hiszen a szenzációkat mohón faló, olvasó közönséget talán nem is érdekli ez a közönséges eset?

Nem is valami különös történet. Volt egy leány, ki szeretett; nagyon szerethetett, mert elbukott és — — — megörült!

Balogh Eszternek hívják a szerencsétlent. Cseledleány volt, egy közönséges cseledleány, kinek lelke a nehéz munkában eldurvult, a szíve megkérgesedett.

Az ilyen szerencsétlen teremtések kapva-kapnak a kínalkozó alkalmon, mely egy csepp édességet önt az élet keserű poharába.

Balogh Eszter is így tett.

Szeretett... Mikor azonban a szíve alatt a lelkiismeret szaván kívül egy eddig idegen hang csendült meg, egy idegen hang, mely egy új élet kezdetét hirdette, megrémült a szerencsétlen és — — —

Beteg lett, nagy beteg. Mikor nagysokára felépült, s a kórházból elbocsájtották, akkor szólalt meg szívében a lelkiismeret szava és gyilkossággal vádolta őt, az anyát, ki elemészette bűnös szerelmének gyümölcsét.

Teljesen elzüllye, rongyaiba burkolva találták meg egy éjszaka a rendőrök.

A rendőrség börtönéből a kórházba szállították, honnan, mint *gyógyíthatatlan örültet* bocsátották szabadon.

Most újra rendőrség gondoskodik róla.

A börtönben húzódik meg esténként a többiek közt s ott ez-ik a többiekkel — a társadalom kivetteivel együtt.

Napközben feljár az udvarra s ott kigombolva ruháját keres, keres valamit a testén!

Elnevezi azt az ismeretlen valakit *»bogarának, »madárkának.*

Gyöngéd szavakat intéz hozzá, mint az anya szokta, gyermekéhez.

A rendőrök olykor szóba állanak vele: — No nem fázol?

— Nem, nagyon meleg van.

— Jobb volna mégis, ha nem tépted össze a ruhádát!

— De mikor kell. Nem tudja, hogy neki nem kell olyan nagy ruha, mint nekem?

Összetűzdeli a rongyokat, melyekből olyan öltözéket csinál, mintha gyermekruha volna.

Majd keresi azt, kire ráadhatná a kicsiny ruha rongyokat, s mivel nem találhatja meg, baját tépi, s ruháját összeszakítja: aztán megkissé lecsendesülve egy félreeső zugban húzódik meg és keservesen sirni kezd a szegény örült, ki annyira szereti azt, a kit nem is ismert.

A rendőrség még nem intézkedett arról, hogy az örült leányt felvétesse az országos tébolydába, pedig már beállottak a hűvös őszi napok s bizony könnyen meghűlhet ez a szerencsétlen teremtés, ki azt képzeli, hogy most van a — kanikula.

Egy kis humanitást méltán elvárunk a rendőrségtől, mert a hideg éjszakakon bizony fázik még a — kutya is!

Táviratok.

A király zágrábi látogatásai.

Budapest, okt. 16. (A Debreczen eredeti távirata.) Ő felsége a király, mint Zágrábból sürgönyileg jelentik, ma d. e. meglátogatta a városházát, a hol a tanács élén *Mosinszky* polgármester üdvözlő beszéddel fogadta s két aranyból vert emlékérmét adott át a királynak. — Ő felsége a polgármester beszédére adott válaszában megköszönte a felajánlott érmeket. A városházáról a zsinagógába hajtatott, meghallgatta az isteni tiszteletet, melynek végével a törvényszíki palotába ment s végül a délszláv akadémiát látogatta meg. Ő Felsége ma és holnap még Zágrábban marad.

A zágrábi tüntetések.

Budapest, 1895. okt. 16. (A Debreczen eredeti távirata.) A tegnapi tüntetések folytatása képen *Frank* ismeretes horvát képviselő *Vladimir* nevű fiát a magyar zászló megsértésért a hazafias elemek jól elverték, úgy hogy jelentékeny sebesüléssel szállították szülei lakására. — A felőszült horvát egyetemi hallgatók ezért bosszút akarván állani, közülök buszonhárman az egyetem zászlója alatt a *Jellasich*-térre vonultak, ott a régi magyar zászlót »pereat« kiáltások közt elégették és a hamvadó zászlót kivont karddal vagdalták s a magyarokat gyalázó szökökkel káromolták.

Pénzügyi bizottság ülései.

Budapest okt. 16. (Debreczen eredeti távirata.) Mig a kormány tagjai a zágrábi ünnepeken tartózkodnak, a képviselőház bizottságai is szünetet tartanak. Holnap hagyják el a miniszterek Zágrábot s holnapután 18-án már ülést is tart a képviselőház pénzügyi bizottsága. Ekkor tárgyalja ugyanis a földmivelési tárca költségvetési előirányzatát. Ezután 19-én a kereskedelmi tárca költségvetési előirányzatát veszi tárgyalás alá a pénzügyi bizottság.

Az osztálysorsjáték huzásai.

Budapest okt. 16. (A Debreczen eredeti távirata.) Az osztálysorsjátékok huzásait ma kezdték meg. Az eddigi legnagyobb nyerevény 4000 korona.

Császka érsek betegsége.

Budapest, okt. 16. (A Debreczen ered. távirata.) A kalocsai érsek betegségeben súlyos fordulat állott be a mai nap folyamán, — ugyanis az eddigi influenzájához tüdőgyulladás járult. Állapota komoly aggodalmakra ad okot.

Váltóhamisító jogász.

Budapest, okt. 16. (A „Debreczen“ eredeti távirata.) Egy orosházi előkelő családból származó joghallgató, 25.000 frtnyi váltókat hamisított apja nevére. Az apa, ki gazdag földbirtokos, ma feljelentést tett az ügyésznél fia ellen.

Sport.

Falkavadás-verseny. A kassai falkavadás társulat által rendezett őszi lövőversenyek első napja tegnap borongós, esős időben a közönség csekély érdeklődése mellett folyle. Az első futam az altiszti vadászversenyben a 6. vonatezred altisztei számára három tiszteletdíj: távolság 3200 m., futott 7 ló. Első volt *Zagola* szakaszvezető, második *Klestyi* őrmester, harmadik *Bontschuch* őrmester. *Vinnai* szakaszvezető lóva kitört s egy korlátnál elesve, összezuza homlokcsontját, lovasának azonban nem esett baja.

Tokió Angliában. Tokió, hazánk ez idő szerint, legjobb lóva tegnap Angliába érkezett. A kitűnő magyar lovat nagy érdeklődéssel várják angliai sportkörökben s most hogy odaérkezett, már valóságos irodalom fejlődött róla, annyit foglalkoznak vele az angol sportlapok. Ugy látszik, még mindig nagy összegekkel fogadnak rá, mert az utolsó napokban már tizenkétszeres és tízszeres ellen is szívesen kötnek a csodálóra fogadásokat. Már most benne látják a Cambridge shire első favoritját, és mégis ad rá nyolczszoros pénzt a legrezerváltabb angol bookmaker is. Nálunk ennek dacára napok óta fogadnak egy élelmes sportvállalatnál négyszeres pénz ellen Tokióra, azok természetesen, akik kisebb összegre játszanak s tetelüket nem tudják Angliába küldeni. Ha Tokió akármilyen jó, ennyit nem ér meg az ő kilátása a Cambridge shirera, tekintve, hogy a versenyben legalább husz-huszonöt ló vesz részt, java az angol és francia lovagnak. Érdekes, hogy maga Milne, a trainer nem bízik Tokió győzelmében. A ló gazdáit ellenben biznak, s győzelem esetén maga *Wahrmann Richard* 40.000 font sterlinget nyer lován Tokió szállítása költségen kívül tizenegy forintba került.

Törvényszék.

A László-malom bünperének végtárgyalása. A nagyváradai törvényszék holnap, csütörtökön reggel 9 órakor kezdi meg a László-malom bünperében a végtárgyalást, mely előre láthatólag több napot fog igénybe venni. A tárgyaló tanács a következőképpen alakult meg: Elnök: *Millye Gyula*; szavazóbirák: *Fassie Pál* és *Nagy József*; jegyző: *Zank János*. Ügyész: dr. *Simonffy Béla* Debreczenből. A védelem képviselői *Konda Samu* részéről dr. *Bakonyi Samu*, városunk kitűnő kriminálisztája, ki már el is utazott Nagyváradra; *Feldheim Izráel* részéről: *Hegyesi Márton*; s *Édelmann Márk* részéről: dr. *Várady Zsigmond*. Tekintettel a tárgyalás iránti rendkívül nagy érdeklődésre; a tárgyaló terembe csak belépő jegyek előmutatása mellett lehet bejutni.

Takács Zoltán dr. ügye. A budapesti kir. törvényszék vádpancája tegnap foglalkozott *Takács Zoltán* ügyével. Délután egy óra tájban az előadó bíró szobájában megjelent *Visontai Soma* dr. országgyűlési képviselő, hogy a vád alá helyező végzés kihirdetése-én jelen legyen. *Havas ügyész* azonban megizentette a fogházfelügyelővel, hogy csak a holnapi napon engedje meg, hogy a végzést kihirdessék előtte, minek következtében *Takács Zoltán* doktort felkísérték börtönéből az előadó bírónak második emeleten levő szobájába. Halálsápadtan, elkéült ajakkal s minden ízében remegve haladt el az egybesereglett kíváncsiak csoportja előtt e szármalmas külsejű ember, a ki már hetek óta vért hány s a ki a hat heti vizsgálati fogság mód fölött elesgőzött. A mikor felolvasták előtte a vád alá helyezést, valamint azt hogy tovább is vizsgálati fogságban marad, bágyadt mosolygással bele nyugodott a vád alá helyezésbe, csak hogy hamarabb végtárgyalás alá kerüljön ügye, a vizsgálati fogság elrendelése ellen azonban

fellebbezett. *Visontai Soma* dr. nyomban kijelentette, hogy a törvényszéktől pótvizsgálatot kér, még pedig az iránt, hogy a vizsgálat a Berecz-lányokra is kiterjesztessék, a mit eddig hiába szorgalmazott. A védő e kérelmét az előadó tudomásul vette. A vádhatározat és a vizsgálati fogságot fentartó végzés megokolását ma vádlottal és védőjével közölték írásban.

Közgazdaság.

Földmives kongresszus. Országos földmives kongresszus lesz november végéig melyen a földmivesek gazdasági helyzetét, t. i. munkabérekét és a munkaidőt fogják tárgyalni. A gyűlés helyét még nem állapították meg, legközelebb fogja a szervező bizottság eldönteni, hogy a kongresszust Budapestre vagy Debreczenbe hívja-e össze.

Mezőgazdasági hitelintézet. *Lévay* Henrik főrendiházi tagnak folyó évi április hóban nyomtatásban megjelent s egy mezőgazdasági hitelintézet alapítására vonatkozó tervezet a megvalósítás útjára lépett. *Nádasy Ferencz* gróf előterjesztvén egy általa összehívott értekezletnek a mezőgazdasági hitelintézet tervének vázlatát, kiemeli, hogy annak főfeladata lenne a mezőgazdák s különösen a kisebb birtokosok hitelszükségletének kielégítése, az anyagi zavarokkal küzdő birtokosok rendezése, az agrár-szociálisztikus bajoknak, főleg a kisbirtok-szerzés megkönnyítésével való enyhítése és a helyi hitelszövetkezet alakításának a gróf *Károlyi Sándor* által propagált formában való elősegítése. Az intézet szövetkezeti alapon volna letelepítendő. *Lukács Béla* az intézet megalakítását kivánatosnak tartva, indítványozza, hogy az alapszabályok, az ügyrend és a prospektus kidolgozására az értekezlet azonnal bizottságot küldjön ki Erre a bizottság tagjaivá megválasztottak: *Lukács Béla*, ifjabb, *Széchényi Imre* gróf, *Lévay Henrik*, *Lukács Antal*, *Kornfeld Zsigmond*, *Vancsó Gyula*, *László Zsigmond*, *Novák József* és dr. *Lévay József*. A bizottság munkálatait a két hét múlva tartandó újabb értekezlet az intézet végleges megalakítása felől fog határozni.

REGÉNY.

Ninesen szive.

Irta: *Komechey Jenő*.

(Folytatás)

II.
Miczikét nem hagyta nyugodni ez a pár szó: „majd ha primadonna lesz.” Szegény kis leány volt. Egy jóságos néni keze volt az özszes gyámola.

Bizony egy árva Miczikének nehéz primadonna-sorba jutni.

Tárca báró pedig fényes, gazdag urfi. — Föl kell emelkednem hozzája — sutogta magában a babaleány.

Es ettől az időtől fogva csupa figyelem volt. Különös érdeklődéssel figyelt az ünnepektől diva játéka, szav irra, dalolására és cselekedeteire.

Valahogy meghallotta egyszer, hogy a diva így szólott Tárca báróhoz.

— Voulez-vous aujourd'hui avec moi déjeuner?

Es ennek a báró fölöttébb megörült. — Csókjaival halmozta el kezét és isteni asszony-nak nevezte.

Miczike megtudta, hogy az a néhány szó francziául van.

Addig nyugsgölte a színházi titkárt, egy szöke fiatal bácsit, aki rossz népszömműveket írt és minden kóristánéba fülig szerelmes volt, amíg Miczikének francia órákat nem adott.

Hogy ette, micsoda mohósággal tanulta a szájnapi parti összefolyó, egybekapaszkodó szavakat ez a kis leány!

Egyszer bement a zeneterembe. A diva ott zongorázott valami csapongó keringőt, dudolt is hozzá. Tárca báró pedig, az örök habitué, odakönyökölt a zongorához és úgy beszélgetett hozzá:

— Nos, Jani, hát délutánra enyém lesz fogata?

— Ahogy parancsolja.

Le látszott az arcáról, örvendett, hogy szívességet tehetett a bájos leánynak, aki ezért odament hozzá s rózsás arcát előre nyujtva megengedte Janinak csókolni.

— Miczike elhatározta magában, hogy ő megtanul zongorázni.

Felment a direktor szobájába és így szólt:

— Direktor ur, teszek önnek egy ajánlatot.

A direktor csudálkozva emelte fel fejét: — Mi a kő? Ajánlatot tesz? Hát ezt már honnan tanultad, te kis beka, akárom mondani: chere mademoiselle?

— Az az ajánlatom, hogy ezután feleáron lesznek hajlandó önnek játszani, ha egyik karmester által zongorázni tanít.

— Minek az?

— Aki primadonna akar lenni, szükséges annak zongorázni?

— Hogyne.

— Hát én az akarok lenni és ha ön el nem fogadja ajánlatomat: akkor...

— Nos, akkor?

— Akkor, akkor, — itt lehajtottá fejét, lesütötte szemét s aztán bátran a direktor szemé közé nézett, — akkor megyek a német színházhoz.

Az igazgató kacszjba tört ki s aztán ölbekapta Miczikét, hogy csókjaival zárja le okos, szép szemét.

Miczike azonban úgy megtépázta a direktort, hogy az szinte megharagudott. A kis leány pedig lángba borult arcczal szökött le a férfi öléből, — futott az ajtóig s onnan beszélt vissza lihegve, szakadozott, elfojtódott hangon:

— A direktor ur pedig ne bántson. Az én arcomat csak egynek szabad majd megcsókolni; és ez az egy nem ön lesz.

(Ezt a mondatot Miczike tisztára egy Jókai-regényből cseate ki.)

— Hát kinek szabad önt megcsókolni?
— A völégényeknek.

(Folyt. kv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. órakor. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.50—52.
Tavaszi buza márcz.—ápr.-re	6.83—84.
Őszi rozs	5.94—95.
Tavaszi rozs	6.18—20.
Őszi zab	5.80—81.
Tavaszi zab	5.97—99.
Uj tengeri május—jú-jun-ra	4.54—56.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 20 p. órakor. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.72—
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.10—
Őszi rozs	6.28—
Tavaszi rozs	6.50—
Őszi zab	6.10—
Tavaszi zab	6.28—
Tengeri máj-jun.-ra	4.83—

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet. 15. Páratlan bérlet. 15.

Csütörtökön 1895. okt. 17-én:

Három pár czipó.

Életkép 4 szakaszban. Irta: O. F. Berg.

Legolcsóbb gazdasági kocsi-kenőcs. — Legjobb minőségű festék és lakkok.

Legolcsóbb PETROLEUM bevásárlási forrás

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szíves tudomására juttatni, hogy az idény beálltával kizárólagos **festék és zsiradék üzletünkbe** a petroleum kicsinybeni eladását is bevezettük, a melyből kiváló minőségűeket tartunk raktáron és felette olcsó árban bocsájtuk a nagyérdemű közönség rendelkezésére:

Legfinomabb szalon tiszta fehér 1 liter 18 kr. — I-ső rendű Csillár tiszta fehér 1 liter 17 kr.
I. rendű gácsországi gyulékony tiszta fehér 1 liter 15 kr.

Szíves pártfogást, kérve maradunk kiváló tisztelettel

Lusztig Gyula és Társa

Nagyhatvan-utca 1098. A „szép Juhászné”-hoz ezimzett vendéglővel szemben, Hochfelder ur házában.

5 liter vételnél házhoz szállítva. Nagybani vételnél megfelelő engedmény.

Függő és asztali lámpák!

MOCSÁRY LAJOS

üveg-, porcellán és lámpa-kereskedő

a „BIKA” szállodával szemben, DEBRECZENBEN.

Ajánlja az őszi és téli idényre ujonnan érkezett nagy választékú

DITMÁRGYÁRTMÁNYU

salon, függő és asztali LÁMPÁIT, legjobb és legszebb kivitelben.

Ugyszintén mindennemű üveg, porcellán edényeket, képkereteket,

legnagyobb választékban

PONTOS kiszolgálattal, mellett.

Legjobbnek elősmert csudalámpa.

Mindenféle Japankellékek?

Üveg- és porcellánedények!

SCHWARZ M. L.

Debreczen, a főposta mellett

női és férfi-divat üzletében

legolcsóbban beszerezhetők

férfi, fiu és női kalapok,

Jäger ingek, nadrágok és harisnyák,

férfi ingek, gaérok és nyakkendők,

női alsó szoknyák, nadrágok és blousok

igen szép fiu és leány tricot-ruhák,

legolcsóbb

szabott árak mellett.

1004/1895. v. k. szám.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. járásbírósnak 16987/1895. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Takarékszövetkezeti részére Békéssy Gyula és neje debreczeni lakosoktól 130 frt és 105 frt tőke, ennek 1895. évi esedékes 6% kamatai és eddig összesen 59 frt 82 kr perköltség erejéig 1895 évi július hó 3-án bírósággal lefoglalt és 345 frtra becsült butorokból álló ingóságok **1895. évi okt. hó 19-én d. u. 3 órakor** kezdetét veendő és Mester-utca 1285. sz. a. megtartandó nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni. Debreczen, 1895. évi okt. hó 2-án.

Sugár Gyula
bírói kiküldött.

Eladó gyümölcsfa-oltványok!

Gyümölcsfa iskolámat saját magam közvetlen kezelésem mellett tartom fent, ez abban előállított fajok szaporítását jó hírnevű szakértők által kipróbált és nagyban termelésre ajánlott fajokból állítottam össze, melynek csaknem mindenikéből anyafával is rendelkezem.

Ezek által van alkalmam a fajok valódiságáról is meggyőződni.

Az árak készpénz fizetés mellett értendőek. A vidéki és helybeli megrendeléseket a legpontosabban, előre meghatározott időben teljesítem.

Előjegyzéseket is elfogadok, melyeknél az összeg fele előre fizetendő. Ugyanez áll az utánvételes megrendelésekre is.

Vidéki megrendeléseknél, melyek legalább is 25 dbot tartalmaznak, csomagolásért díjazást nem kívánok; kisebb megrendeléseknél költségeimet felszámítom. — Száz darabon felüli megrendelésnél kedvezményes ár és ingyen csomagolás adatik.

Oltványaim árai a következők:

Magastörzsű alma és körtefák. Különös erős példányok 30 kr. I. oszt. 25, II. oszt. 20, III. oszt. 10. kr.

Törpe alma és körtefák. Különös erős példányok 50 kr. I. oszt. 35 kr. II. oszt. 30 kr. III. 25 kr.

ELADÓ továbbá 30 méterm. saját termésű, legnemesebb fajú téli körte és 20 méterm. téli alma. Az árakat szíves megkeresésre tudatom.

Kívánatra árjegyzőket azonnal ingyen és bérmentve küldök.

VÁSÁRHELYI GYULA. NAGYBÁNYA.

RÓZSA LAJOS

női divattermében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Tulhalmozott raktár miatt

a következő czikkek

➡ bámulatos olcsó árban ➡

lesznek eladva.

Divatos őszi kabátok és Gallérok, **Téli kabátok,**
Bundák, Körköpenyek, Plüsch Jaquetek, Plüsch
Modell Gallérok, különféle szörme Gallérok.

Gyermek köpenyek és Bakfisch-kabátok, Selyem, szövet és házi Blousok, Reggeli
ruhák, Matinék, Gyermek ruhácskákban különlegességek, Muffok, Sapkák, szörmeáruk.

Párisi **női és leány kalapok,** gyermek felöltők és bábék

➡ bámulatos olcsó árban ➡

RÓZSA LAJOS

női divattermében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.